

O prknech, která znamenají svět

neděle 28. října 2012 / 2. číslo, 10. ročník přehlídky

ŽITŘENKA

Zpravodaj Kláštereckých divadelních žní

Jitřenka rozsvítila nedělní program

Po sobotním Polsku jsme včera zůstali doma. Přesto jsme cestovali. tentokrát ovšem časem. Soubor The Brokes kláštereckého gymnázia nás se svou hrou Jitřenka přenesl do třicátých let minulého století.

Do hlediště se usadili převážně rodiče a kamarádi herců a bylo znát, že se při pohledu na své nejbližší velmi dobře baví. Sále se nesla dobrá nálada a díky známým dobovým šlágrům i určitý sentiment.

Dobrá nálada se přenášela na diváky i z jeviště. Herci byli hraví a ačkoli od premiéry došlo k několika osobněmu přeobsazení, nebylo to na hře znát.

Soubor, který vedou učitelé Miloslava Koubová a David Kodytek, se drží správné filozofie, že kdo přijde do studentského divadla, ten by si měl zahrát, i kdyby to měla být sebemenší rolička. A tak se stalo, že při děkovačce se všichni herci ani nevešli do jedné řady na forbínu.

"Příště už bude napsaná další scéna"

Rozhovor s autorem, režisérem a hercem souboru kláštereckého gymnázia Davidem Kodytkem

Co je těžší - být autor, dramaturg, režisér, herec nebo principál divadla?

Herec. Protože herec je vidět a cokoliv zkazí, tak na to musí samozřejmě okamžitě reagovat. Kdežto když píšu, tak si můžu myslet, že je to výborné. A je náročné, když jdu se svým textem před lidi jako herec. A principál divadla? Jsou to žáci ze školy, takže musí mít povinně úctu (smích). Když ji nemají tak tam nechodí (smích).

Jak máte rozdělené role s Mílou Koubovou? Ty jsi rozevlátný umělec a ona ta praktická žena?

My jsme oba rozevlátní umělci, ale někdo se obětovat musí a musí být ten zodpovědný.

Jak tvoříte? Přijdeš už s hotovým textem?

Jitřenka bylo první divadlo, které jsem si víceméně napsal sám. Dosud jsme všechno psali s Mílou spolu. S Jitřenkou to bylo tak, že jsem snad před deseti lety doma napsal asi čtyři scény a několik let jsem sliboval, že hru dopíši. Míla mi říkala, že když už jsem

začal, tak ať si to zkusím dopsat celé sám. Pak jsme začali zkoušet, měli jsme jen ty čtyři scény a každou zkoušku jsem slíbil, že příště už bude napsaná další scéna. A vždycky o volné hodině před zkouškou jsem tu jednu scénu rychle dopsal. Námět jsem měl vymyšlený z devadesáti procent, šlo spíše o to, dopsat dialogy. Samozřejmě, že mi Míla pomáhala, když mi říkala, tady by to něco chtělo, tohle ještě dopiš, tohle bych tam nedávala. Některé věci nás ještě napadli i po premiéře.

Ty jsi milovník filmů z 30. let?

Ano. Já jsem obecně fanda 1. republiky. Takže mám doma třeba účenky z různých restaurací nebo dobové plakáty.

Jak funguje divadelní soubor na vaší škole?

My máme děcka, která hrála již v předchozích divadlech, což je ten základ divadla. Pak se nám třeba někdo přihlásí sám, což je fajn. Každý rok navíc máme školní akademii a tam si také všimneme nějakého dítěte, které se třeba nebojí

mluvit. Zkoušku pak máme každý pátek, kdy nejsou žádné odpoledky a žáci mají volno. Zároveň má pátek výhodu v tom, že v pátek odpoledne přijde na zkoušku jen ten, kdo chce divadlo opravdu dělat.

Vy jste vždy měli do divadla zapojené i učitele, což je hrozně fajn. V prvním představení jste měli snad úplně všechny, v dnešním už jen pár. Co se stalo?

To bylo tím, že při prvním představení jsme totiž zblbli celou školu. My jsme původně chtěli udělat jen malou scénku na vernisáž. Oslovili jsme Tomáše Bartáka, který nám dodal nějaké divadelní texty, ze kterých jsme něco s Mílou a Mišou Nackovou vykradli a něco si sami vymysleli. A pak jsme zblbli celou školu.

Problém nastal, když nás oslovil Honza Milota a chtěl, abychom s tím vystoupili na prvních žních. Tři neděle před žněmi nám někteří učitelé a žáci řekli, že účinkovat už nebudou. Ona jedna recese je pěkná, ale po druhé a po třetí už od toho lidé očekávají víc, takže možná se někteří zalekli. Tak jsme se vydali s Mílou za tehdejšími řediteli

Pokračování na další straně

"Příště už bude napsaná další scéna"

Rozhovor s autorem, režisérem a hercem souboru kláštereckého gymnázia Davidem Kodytkem

Pokračování z předchozí strany

kulturního domu, že představení musíme zrušit. Ten nám sdělil, že to nejde, že už jsou vytištěné plakáty a že musíme hrát. Tak jsme si s Milou dali dohromady seznam, kdo je ochotný s námi hrát, uvařili jsme si kafe a během hodiny jsme celé divadlo přepsali. Měli jsme asi dvě zkoušky a ještě na generálce se mě moje žena ptala, zda TOHLE skutečně chceme hrát. Nakonec to dopadlo jakž takž dobře. Ono přece jenom, jak se člověk vybičuje.... Někdy jsem se vybičoval až moc. Dělal jsem třeba, že omdlévám, což nikdo nečekal a nikdo na to nereagoval....

Co je těžší – režirovat své kolegy nebo žáky?

Já myslím, že je to úplně jedno. Ještě se nám nestalo, že by třeba některý z učitelů, který je ochotný s námi hrát, řekl, tohle mi před dětmi nebudeš říkat. My ale také nejsme takoví, že bychom někoho ponižovali nebo zesměšňovali. Někde třeba režisér řve, ale já spíš navrhuju, jak bych to udělal já a co si myslím, že by bylo dobré. Taky, a vím, že se to nemá, jím předehrávám. Oni si to ale stejně pak předělají podle svého.

Začali jste studentskou recesi a nyní již hrajete žánrové divadlo. Kam by si chtěl, aby se vaše divadlo ubíralo?

Já chci, aby to děti hlavně bavilo. Vždycky lepší, když se lidi smějí, než když se hraje něco vážného. Taky jsme na žních zažili studentské divadlo, které hrálo Shakespeara, což byl šílený flák textu a diváci byli úplně chciplí. To si nedovedu vůbec představit, vždyť ta děcka musela být úplně na prášky, když se takhle snaží a nepřijde žádný ohlas. Proto děláme komedie. Chci, aby to byl relativně lehký humor, ale aby to nebylo blbě. Nechci, aby se tam děti extra pitvořily nebo abychom tam měli laciné sprostoty. Aby to mělo určitou úroveň a abychom je nenásilnou formou i poučili.

Jak kloubiš roli herce / režiséra a učitele?

S tím není vůbec žádný problém. S některými žáky jsme si dříve dokonce i tykali. Děti, které s námi hrají, chápou, že ve škole jsem učitel a nezneužívají toho v tom smyslu, že by mě ve škole potkaly a pokřikovaly na mě jako na kámoše, nazdar, jak se máš.

Jak jsi spokojený dnes jako herec?

Víceméně jsem. Dokonce jsem to ani moc nekazil, někdy jsem dokonce i zachraňoval situace. Měl jsem tedy i pár přečeků. U jedné scény jsem začal s přečkem a pak už se to táhlo. To je nejhorší, jak na to člověk myslí, tak se přečky valí dál a dál.

Jsi spokojený s dnešním představením?

To jsem. Já bych řekl, že to bylo lepší. Možná dokonce v něčem lepší než premiéra. Někteří herci byli dnes výborní, třeba Irma nebo Elén. Někteří hráli dobře samozřejmě i před tím. Celkově bych řekl, že to bylo slušné. Samozřejmě premiéra měla tu výhodu, že na ni přišlo velmi mnoho žáků a nikdo navíc nevěděl, o čem to bude. Takže stačilo, když vyšla učitelka Brzková (p. uč. Klementová, pozn. red.) a už se chlámali. Dnes už se tolik nesmáli, ale snad to nebyl žádný propadák.

Ať si kdo chce, říká co chce

Štěpán Malast

Hra se mi moc líbila, gympláci mě opravdu pobavili. Zvláště mě překvapil výkon Davida Kodytky juniora, kterému napsaná role absolutně sedla. Velice se mi líbila dramaturgie a celkové zpracování. Těším se na jejich další divadlo.

Miloslav Toman

Divadlo se mi líbilo. Já do divadla moc nechodím, ale přišel jsem se podívat, protože si to dcera poprvé zkusila a jsem rád, že se jí to povedlo. Možná ji to bude bavit a bude hrát v dalších rolích.

Majda Nucová

Já už jsem to viděla podruhé a moc se mi to líbilo. A i přesto, že měli jiné herce, to bylo fajn.

Honza Škach

Překvapilo mě to. Mně se to líbilo, bylo to vtipné a zajímalo by mě, jak dlouho trénovali divadlo a kolik času zabralo trénování přestaveb, protože to bylo úžasné, jak se to tam mixovalo.

Lukáš Křížek

Mně se představení líbilo. Líbil se mi hudební podklad, což byla taková ta příjemná muzika na

odpočinek. Co se hry týče, líbil se mi trefný humor, který byl docela aktuální. Možná jen byly výrazné rozdíly mezi hereckými výkony. Celkově to ale působilo fajn a mile a dal se u toho strávit příjemný večer.

Marek Demjan

Divadlo bylo pěkné. Měl jsem tu dceru, tak jsem se přišel podívat a líbilo se mi to.

Petra Záhoráková

My jsme tam měli syna. Bylo to výborné.

Lucie Bednářová

Já musím říct, že jsem překvapená. Na školní představení to bylo výborné. Moc jsem se pobavila.

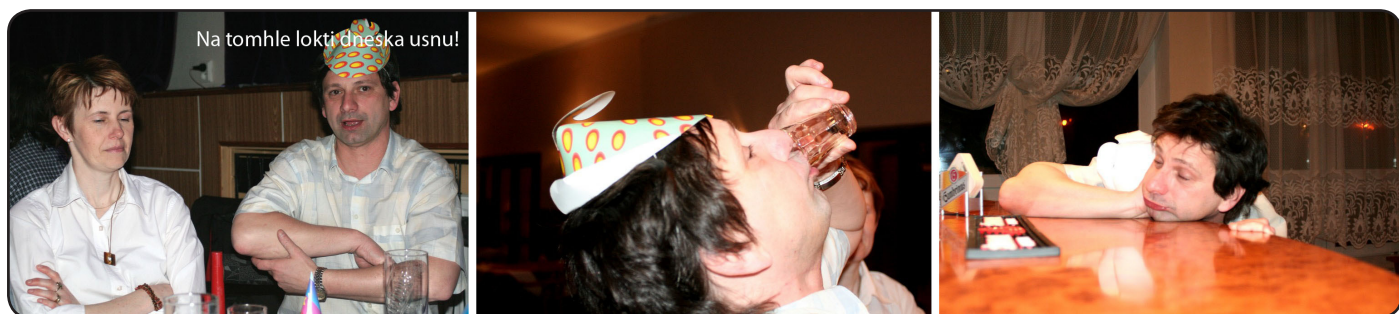
Brigita Zajíčková

Dnešní divadlo bylo výborné, vtipné. Hrál nám tam syn, takže my se bavíme už potřetí.

Jana Pilská

Mně se představení líbilo. Je vidět, že je to omladina, ale já si myslím, že to zvládli dobře.

Festivalová fotostory Štěpána Malasta

Na tomhle lokti dneska usnu!

ŽŇOVINY vám přinesli Zdeňka a Míra Nyklíčkoví a Štěpán Malast